

Telegraful Român

FOAIE RELIGIOASĂ EDITATĂ DE ARHIEPISCOPIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ DE ALBA IULIA ȘI SIBIU

PREȚUL INSERTIUNILOR:

Un cm² 60 bani pentru odată; dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător.
Insertiunile se adresează ADMINISTRĂȚIEI Telegrafului Român, Sibiu, strada 1 Mai nr. 35.

ARTICOLELE ȘI CORESPONDENȚA

se adresează REDACȚIEI Telegrafului Român, Sibiu, str. 1 Mai 35. — Articolele nepublicate nu se înapoiază. — Scrisorile nefrancate se refuză.

ABONAMENTUL:

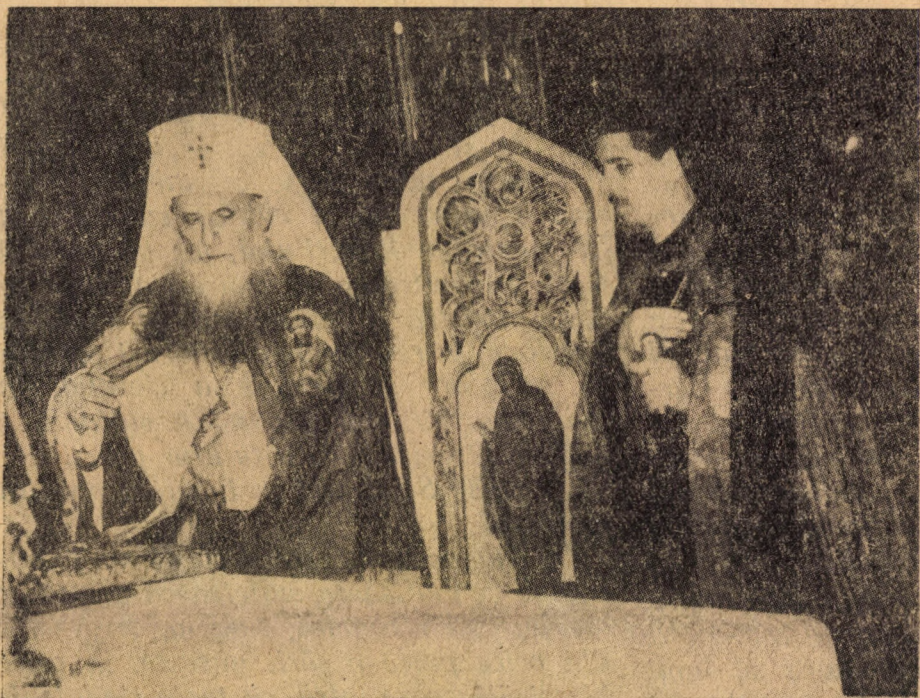
Pe un an: 24 lei
Pe 6 luni: 12 lei
Pe 3 luni: 6 lei

Instalarea Înalt Prea Sfințitului Mitropolit Dr. Nicolae Mladin

Duminică, 11 iunie 1967. Zi senină, cu balsamurile începutului de vară, cu soare dulce, promițător de roade; zi de sărbătoare, de mare

tană, în fața căreia sînt întîmpinați de soborul slujitor, care prezintă spre sărutare Sf. Evanghelie și Sf. Cruce.

împodobit cu flori, avînd în dreapta pe I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului, I. P. S. Mitropolit Iustin al Moldovei și Sucevei, I. P. S. Mitropolit Firmilian al Olteniei, precum și pe P. S. Episcopi: Partenie al Romanului și Hușilor,

Prea Fericitul Patriarh JUSTINIAN împreună cu I. P. S. Mitropolit NICOLAE al Ardealului în altarul Catedralei mitropolitane din Sibiu

Sosirea la Catedrala mitropolitană din Sibiu.
P. C. Vicar arhiepiscopesc Tr. Belașcu rostește cuvîntul de întîmpinare

sărbătoare, cu deosebire pentru noi, pentru Arhiepiscopia Sibiului, care-și așteaptă noul Arhipăstor. Il vădește acest lucru haina deosebită de sărbătoare pe care a îmbrăcat-o Catedrala noastră mitropolitană, reședința, clădirea Centrului Eparhial și librăria, în ale cărei vitrine era așezat tabloul noului Ierarh înconjurat de o parte din multele lucrări pe care le-a publicat, dar îl vădea mai ales mulțimea credincioșilor, adunați în număr neobișnuit de mare, pe ale căror fețe se citea o tainică bucurie, bucuria participării la un mare eveniment.

În vederea acestui eveniment, pregătiri intense au avut loc la Centrul Arhiepiscopesc.

De asemenea, la festivitățile împreunate cu investitura și instalarea în scaunul mitropolitan al Ardealului a I. P. S. Dr. Nicolae Mladin, fixate pentru Duminică, 11 iunie 1967 — căci acesta era evenimentul — oaspeți de cinste, înalți ierarhi, șefi de culte etc., au început să sosească încă din ajun.

În această zi de mare praznic, la orele sorocite ale dimineții, în Catedrala mitropolitană s-a săvîrșit slujba Utreniei.

Către orele 10, s-a anunțat că coloana de mașini, care aducea la reședința Mitropoliei noastre pe noul Arhipăstor, a intrat în oraș. După un popas la reședința mitropolitană, în dangătul clopotelor și străbătînd o mare de credincioși în ținută de sărbătoare, Prea Fericitul Părinte Patriarh Justinian, Domnul Secretar General al Departamentului Cultelor Prof. Dumitru Dogaru, Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Nicolae al Ardealului, I. P. S. și P. S. Ierarhi membri ai Sf. Sinod, reprezentanți ai organelor de Stat și alți oaspeți se îndreaptă spre Catedrala mitropoli-

Din sobor se desprinde apoi P. C. Vicar arhiepiscopesc Tr. Belașcu, care rostește înalților oaspeți cuvînt de bun sosît, spunînd printre altele:

„În clipele în care urcați treptele sfintei Catedrale a Mitropoliei Ardealului, aducînd cu alai sărbătoresc pe noul nostru Arhiepiscop și Mitropolit I. P. S. Dr. Nicolae Mladin, mă fac interpretul sincer al bucuriei spontane pe care o simțim cu toții, cler și credincioși, pentru alegerea fericită a Înalt Prea Sfinției Voastre.

Mulțumim respectuos Prea Fericitului Patriarh Justinian, Domnului Profesor Dumitru Dogaru, reprezentantul Înaltului Guvern, reprezentanților puterii locale de Stat, distinșilor însoțitori pentru osteneala pe care ați depus-o venînd să înălțați festivitatea de înscăunare a noului nostru Mitropolit.

Sîntem siguri că, prin ajutorul lui Dumnezeu, păstorirea Înalt Prea Sfințitului Mitropolit Dr. Nicolae Mladin va fi spre slava lui Dumnezeu, mîntuirea credincioșilor și înflorirea Patriei noastre scumpe“.

Răspunzînd, I. P. S. Mitropolit Dr. Nicolae Mladin își manifestă bucuria întîlnirii cu preoții și păstorii săi, mulțumind pentru dragostea care i se arată și chemîndu-i pe toți cu părintească dragoste, preoți și credincioși deopotrivă, să-i stea în ajutor, pentru ca împreună să-și aducă contribuția creștinească și românească la bunul mers al Bisericii străbune și la înflorirea continuă a Patriei.

În acordurile Imnului patriarhal, se face apoi intrarea în catedrală. Aici, Prea Fericitul Părinte Patriarh Justinian ia loc în scaunul mitropolitan

Antim al Buzăului, Iosif al Rîmnicului și Argeșului, Teoctist al Aradului, Antim și Visarion, Vicari patriarhali, și P. S. Arhieru Emilian Antal.

La loc de cinste iau loc de asemenea Dl. Prof. Dumitru Dogaru, Secretarul General al Departamentului Cultelor, Dl. Ștefan Bucur, secretarul Comitetului executiv al Sfatului Popular regional-Brașov, Dl. Oct. Floriță, președintele Comitetului executiv al Sfatului raional-Sibiu, Dl. Constantin Buzdughină, președintele Comitetului executiv al Sfatului Popular orășenesc-Sibiu, Dnii directori din Departamentul Cultelor: Mircea Neicov, Ion Rodeanu și Gheorghe Nenciu, Dl. împuternicit regional pentru culte Eugen Duldner ș. a.

Mai erau de față reprezentanți ai cultelor religioase din Transilvania, ca: Eminența Sa Domnul Episcop Dr. Friedrich Müller (Bis. ev.-lut. C. A.-Sibiu), Eminența Sa Episcopul Bisericii reformate Nagy Iuliu (Cluj), Dl. Vicar Carol Rapp, reprezentantul Eminenței Sale Episcopului Bisericii ev. lut. maghiare Gheorghe Argay (Cluj), Eminența Sa Episcopul unitarian Kiss Alexa (Cluj), Eminența Sa episcopul reformat Ladislau Papp (Oradea), Rev. Domn Dr. Francis Farago, reprezentantul Eminenței Sale Episcopului romano-catolic Marton Aron (Alba-Iulia) ș. a., precum și încă alți mulți invitați, ca de pildă membrii familiei Înalt Prea Sfințitului Mitropolit Nicolae, în frunte cu mama I. P. S. Sale, vād. Letiția Mladin (octogenară), profesori de la Institutele Teologice din București și Sibiu, Seminarul Teologic din Cluj, arhimandriți, vicari eparhiali, protopopi, preoți și mireni.

În continuare se slujește Sf. Liturghie arhie-

(Continuare în pag. 2)

Instalarea I. P. S. Mitropolit Dr. NICOLAE MLADIN

(Urmare din pag. 1)

rească de către Inalt Prea Sfințitul Mitropolit Nicolae al Banatului, împreună cu Prea Sfințiii Episcopi Teofil al Clujului și Valerian al Oradiei, înconjuțați de un mare sobor de preoți și diaconi din Arhiepiscopia Sibiului și din alte Eparhii.

Răspunsurile au fost date de corul Catedralei mitropolitane, dirijat de P. C. Prof. Gh. Șoima. La priceasnă corul a interpretat „Podoaba casei Tale”, de prof. Gh. Șoima, precum și alte compoziții religioase. Din mii de inimi, în timpul Sf. Liturghii, se înalță rugăciuni de mulțumire către Cel Preaînalt pentru dăruirea Arhiepiscopului așteptat.

După Sf. Liturghie, are loc solemnitatea propriu-zisă a investiturii și instalării în scaunul de Arhiepiscop de Alba Iulia și Sibiu și Mitropolit al Ardealului a Inalt Prea Sfințitului Dr. Nicolae Mladin.

Astfel, P. S. Episcop Antim, secretar al Sf. Sinod, citește Gramata Patriarhală, prin care Prea Fericitul Patriarh Justinian dă împuternicire Inalt Prea Sfințitului Nicolae Mladin să păstorească peste Arhiepiscopia de Alba Iulia și Sibiu și peste Mitropolia Ardealului, sfătuiind pe preoți și credincioși să-l asculte și să-l cinstească ca pe un urmaș al Sf. Apostoli.

Prea Fericitul Părinte Patriarh înmânează Inalt Prea Sfințitului Nicolae cîrja de Arhipăstor, rostind cu glas tare textele îndătinat unui asemenea mare eveniment, conducîndu-l apoi în scaunul vlădicesc, de unde Inalt Prea Sfințitul Mitropolit Nicolae dă prima binecuvîntare arhipăstorească.

Revenind în fața Sf. Altar, Prea Fericitul Părinte Patriarh Justinian rostește următoarea cuvîntare:

Inalt Prea Sfințite
Părinte Mitropolit Nicolae,

Am astăzi fericita bucurie să-ți încredințez, în conformitate cu legiurile noastre bisericești și cu vechile rînduiri ale Bisericii Ortodoxe, cîrja de Arhipăstor al Sfintei Mitropolii a Ardealului, Crișanei și Maramureșului, după ce, în duminica trecută, ai fost chemat de voia lui Dumnezeu și votul reprezentanților legitimi ai Bisericii noastre să ocupi scaunul de conducător sufletească al clerului și credincioșilor din această de Dumnezeu păzită parte a Bisericii Ortodoxe Române. Însăși autoritatea noastră de Stat ți-a dat zilele trecute, prin decret, aprobarea și confirmarea cuvenită din partea ei.

Înmînîndu-ți această cîrjă pastorală, purtată de atîția mari înaintași, nu pot să nu remarc faptul că în persoana Inalt Prea Sfinției Tale este înălțat la vrednicia de Mitropolit un alt profesor de teologie, după un șir de profesori care au acoperit cu deosebită vrednicie venerabilul scaun al Mitropoliei ardelene.

Ocupi de azi înainte, Inalt Prea Sfințite, scaunul de Arhipăstor pe care l-au ilustrat cu nepieritoare realizări, după o bogată activitate de profesori, marii ierarhi Andrei Șaguna și Nicolae Bălan și din care au păstorit cu rîvnă și destoinicie Mitropoliții Iustin Moisescu și Nicolae Colan, alți foști vrednici profesori de teologie.

Frumoasa pregătire teologică și alesele însușiri sufletești și intelectuale care te împodobesc, unanim apreciate activitate de profesor pe care ai desfășurat-o în cursul multor ani, remarcabila contribuție adusă în ogorul scrisului și publicisticii bisericești, au constituit cele mai bune și puternice temeiuri pentru alegerea și confirmarea Inalt Prea Sfinției Tale ca urmaș

al atîtor glorioși înaintași și îndreptățiți motive de nădejde într-o rodnică și înțeleaptă păstorire.

Ești chemat, Inalt Prea Sfințite, să fii Părintele sufletească cel mai înalt al credincioșilor din Ardeal, a căror evlavie, seriozitate în credință și în viața creștină și a căror alipire la Biserica strămoșească este vrednică de o deosebită laudă.

Nu ne îndoim că pilda marilor și însușitorilor predecesori, care au îndrumat activitatea preoțimii ardelene în această direcție, precum și activitatea de pînă acum a Inalt Prea Sfinției Tale, te va îndemna să continui această glorioasă tradiție a Bisericii ardelene, ajutînd poporul nostru din Ardeal în năzuințele lui de azi pentru o viață mai bună, pe care vrednicia lui o merită după suferințele îndurate secole de-a rîndul.

Inalt Prea Sfinția Ta ai fericirea să păstorești în Ardeal, după ce, prin luptele și jertfele înaintașilor, au fost realizate două mari idealuri de care ne bucurăm cu toții: unitatea națională în anul 1918 și unitatea bisericească în anul 1948.

Păstorești azi pe toți credincioșii români aflați azi în unitate între ei și în unitate cu frații lor de lege strămoșească din toată țara. Lupta credincioșilor, a preoților și călugărilor din secolul al XVIII-lea de pe amîndouă laturile Carpaților pentru a fi una în credință în Ardeal și în tot pămîntul românesc și lupta nenumăraților țărani și intelectuali din toate timpurile pentru unitatea națională au fost încununat de izbîndă.

Fînd chemat să păstorești după împlinirea acestor scumpe năzuințe românești și creștinești, nu vei mai avea să lupți pentru realizarea lor. Ai în schimb altă îndatorire: să te străduiești din toate puterile pentru adîncirea în suflete a unității realizate între toți românii, în primul rînd pe teren bisericesc.

Mitropolitul Nicolae Bălan a fost un luptător de frunte în 1925 și în 1948 pentru un Statut unitar al Bisericii Ortodoxe Române, care să servească unificării sufletești a tuturor românilor pe teren bisericesc.

Este o datorie de căpetenie a Inalt Prea Sfinției Tale să te îngrijești ca prevederile Statutului Bisericii Ortodoxe Române din 1948 să fie aplicate cît mai deplin și în Ardeal, ca în toată Biserica Ortodoxă Română.

Noi nu tăgăduim că vrednicul de pomenire Mitropolit Andrei Șaguna, prin Statutul care-i poartă numele, a dat Bisericii din Ardeal o organizare bisericească în care erau angajați toți românii și toate interesele lor bisericești și naționale. Statutul șagunian a fost într-adevăr foarte bun pentru vremurile de împilare și oprimare a ceea ce era românesc și ortodox în vremea aceea. Astăzi trăim însă într-un stat liber și unitar și atît Statutul din 1925 cît și cel din 1948 au ținut seama, în alcătuirea lor, de această nouă situație creată în România după unirea tuturor românilor în 1918.

O bună parte din principiile de bază și mai ales scopul urmărit al Statutului șagunian de a da Bisericii Ortodoxe ardelene o organizație care să-i asigure autonomia, unitatea și în general puțința vieții și activității ei religioase și culturale în slujba poporului, au fost avute în vedere la organizarea actuală cuprinsă în noul

Statut al Bisericii noastre. Apoi, multe din dispozițiile Statutului șagunian au fost adaptate la noua situație creată în Biserica Ortodoxă Română prin unificarea națională și ele continuă, deci, pe un plan mult lărgit a servi organizației și vieții noastre bisericești, ținînd seama de faptul că azi nu mai sîntem români din Muntenia, din Moldova sau din Transilvania, ci sîntem toți români din aceeași țară. Este în interes general și o datorie a Bisericii Ortodoxe Române să realizeze și să păstreze astfel în corpul întregit al Statului român și în corpul Ortodoxiei ecumenice constituția sa organică una și uniformă, ca o singură Biserică, ce servește întregului popor.

Este o datorie imperioasă a tuturor slujitorilor Bisericii noastre să aplice în întregime Statutul și toate celelalte legiuri ale Bisericii Ortodoxe Române, votate de Sfîntul Sinod și de Adunarea Națională Bisericească și confirmate de conducerea noastră de Stat.

După prevederile Statutului nostru, „Biserica Ortodoxă Română este autocefală și unitară în organizarea ei” (art. 2) și credem că tăria și prestigiul ei stau pe de o parte în unitatea dogmatică, canonică și cultică cu Biserica Ecumenică a Răsăritului, iar pe de altă parte în aplicarea și trăirea unitară în viața noastră a învățăturii de credință ortodoxă, în respectarea aceluiași condiții de recrutare și formare a clerului, în unificarea cît mai deplină a cultului, a cîntării bisericești și a tuturor practicilor rînduite de Sf. Sinod în Biserica noastră străbună.

Ce frumos lucru este și cît de mult contribuie la unificarea sufletească a tuturor credincioșilor români, cînd un credincios din orice parte a țării găsește, în orice biserică în care intră, că toate rînduiri bisericești sînt aceleași ca în biserică din satul lui sau din orașul lui.

Îmi îngădui apoi să-ți recomand, cu dragoste frățească, să ai o deosebită grijă pentru cultura clerului. În unele părți din Ardeal trăiesc, alături de credincioșii români ortodocși, credincioși de alte confesiuni și naționalități. O cultură spirituală și generală a preoților ortodocși români, care să ajute la ridicarea nivelului de cultură spirituală a credincioșilor, e necesară nu numai pentru prestigiul lor, al Bisericii Ortodoxe și al credincioșilor noștri, ci și pentru dezvoltarea unor relații de frățietate, de comunicare vie și de respect reciproc între culte în aceste timpuri de intense preocupări ecumeniste, putînd contribui și ea la coeziunea sufletească între cetățenii de diferite confesiuni ale Patriei noastre.

Sînt încredințat că vei pune la inima Inalt Prea Sfinției Tale aceste frățești îndemnuri și vei merge pe drumul luminos al unității Ortodoxiei românești, făcîndu-te tuturor pildă „cu cuvîntul, cu purtarea, cu dragostea, cu duhul, cu credința, cu curăția” (I Tim., 4, 12).

Sînt de asemenea încredințat că vei călăuzi pe toți slujitorii și credincioșii din Ardeal, să meargă pe drumul păcii și al înfrățirii, pe drumul slujirii și al dragostei față de popor și față de străduințele lui, de a zidi o viață fericită și înfloritoare în scumpa noastră Patrie.

De încheiere, te rog să nu te îndoiești niciodată că, pe drumul și în munca de mare răspundere pe care o începi, noi vom fi întotdeauna alături de Inalt Prea Sfinția Ta, cu sflatul, cu încurajarea și cu rugă-

ciunile noastre, ca Bunul Dumnezeu să-ți încâlzească neîncetat rîvna și dragostea de Arhipăstor și să-ți încununeze activitatea cu cele mai bogate roade.

Iți urez din toată inima, să ai o păstorire cît mai îndelungată, cu cea mai deplină mulțumire sufletească, de a înscrie cu cinste numele Înalt Prea Sfinției Tale în Cartea virtuților și meritelor Ierarhilor români celor mai sîrguitori și celor mai prețuiți ai Bisericii noastre.

Bunul Dumnezeu să-ți fie într-ajutor în toate zilele vieții Înalt Prea Sfinției Tale.

În numele Eparhiilor sufragane ale Mitropoliei Ardealului, a vorbit apoi Prea Sfințitul Episcop Teofil al Vadului, Feleacului și Clujului, care, plecînd de la cuvintele Sf. Apostol Pavel rostite păstorilor din părțile Efesului: „Luați seama de voi și de toată turma peste care Duhul Sfînt v-a pus pe voi episcopi, ca să păstoriți Biserica lui Dumnezeu, pe care a cîștigat-o cu sîngele său“ (F. Ap. 20, 28), a arătat printre altele că „în spatele a ceea ce noi numim adeseori simplă coincidență în succesiunea evenimentelor din viața noastră, stă orînduirea Providenței divine, care pe toate le îndreaptă spre folosul și fericirea noastră. Socotesc că nu întîmplarea, ci degetul lui Dumnezeu a rînduit ca înscăunarea noului Mitropolit al Ardealului să aibă loc tocmai în Duminica Sf. Părinți de la Niceea, în mijlocul cărora loc de frunte l-a avut și Sf. Ierarh Nicolae, cel din Mira Lichiei“.

Adresîndu-se în mod special I. P. S. Mitropolit Nicolae, P. S. Teofil a spus în continuare:

„Precum bine știți, Episcopii sufragani din eparhiile dependente de un scaun mitropolitan pomenesc în rugăciune la toate slujbele lor bisericești pe titularul aceluia scaun mitropolitan.“

Din toată inima și cu toată căldura sufletului nostru, P. S. Episcop Valerian și cu mine vom ruga în viitor pe Părintele luminilor, pe Ziditorul astrelor și Dătătorul revelației — de la care pogoară toată darea cea bună și tot darul cel desăvîrșit — să Vă țină sănătos sufletește și trupest, întru zile îndelungate, drept învîșind cuvîntul adevărului, cu energie cîrmuind destinele Mitropoliei Ardealului.

Sfînții Părinți de la Niceea, pe care îi pomînim astăzi cu venerație, Vă vor ajuta prin pilda și prin mijlocirea lor, laolaltă cu Sf. Ierarh Nicolae, patronul I. P. S. Voastre, să pășiți cu bogate roade pastorale pe urmele pașilor lor...

Vrem și vă făgăduim să găsiți în noi colaboratori smeriți și devotați, gata oricînd să vă secondeze eforturile de slujire a dreptei credințe, eforturile de loială slujire a vieții celei noi din Patria noastră iubită. Încrederea cu care Înalta Stăpînire de Stat V-a cinstit adevărate patriotismul care v-a însușit în activitatea I. P. S. Voastre de pînă acum. Acest patriotism îl prețuim și noi și ne va fi îndemn de nou elan în slujirea mărețelor năzuințe de propășire și pace ale poporului nostru drag.

Alături de I. P. S. Voastră, avînd în frunte călăuză neînfrîcată pe Prea Fericitul Patriarh Justinian, vom căuta să ne ridicăm, să ne menținem la înălțimile vremurilor noi pe care le trăim, a vremurilor a căror însușire nobilă, între alte însușiri frumoase, este aceea că năzuiesc către reciprocă prețuire, către apropiere între neamuri și state, către înțelegere și colaborare pe toate tărîmurile“.

Stăpîniți de asemenea gînduri — spune în încheiere P. S. Teofil — însușești de asemenea sentimente, Vă urăm cu toată sinceritatea mulți, mulți ani de viață, sub oblăduirea Sf. Părinți și a Sf. Vostru Patron și multe împliniri mărețe în ogorul Bisericii străbune și Patriei“.

Din scaunul mitropolitan, Înalt Prea Sfințitul Arhiepiscop și Mitropolit Dr. Nicolae Mladin a rostit următoarea cuvîntare:

Prea Fericite Părinte Patriarh,
Domnule Secretar General
al Departamentului Cultelor,
Înalt Prea Sfințiile Voastre și
Prea Sfințiile Voastre,
Iubiți Reprezentanți ai Cultelor,
Iubiți oaspeți,
Prea Cucernici Părinți și
Dragi credincioși,

În aceste momente nu pot spune nimic altceva decît întru uimire să grăiesc cu psalmistul: „Minunate sînt lucrurile Tale Doamne“ (Ps. 103, 24). Căci cu o săp-

În timpul Sf. Liturghii — la instalare

tămînă în urmă Colegiul Electoral Bisericesc, exprimînd voia clerului și credincioșilor, m-a ales Arhiepiscop al Arhiepiscopiei de Alba-Iulia și Sibiu și Mitropolit al Ardealului și Sfințul Sinod a săvîrșit cercetarea canonică; miercuri, Ocîrmuirea patriei noastre scumpe mi-a acordat — prin Departamentul Cultelor — înalta recunoaștere în această nouă slujire, ca joi, la măritul praznic al Înălțării Domnului — Prea Fericitul Patriarh Justinian, Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Nicolae al Banatului și Prea Sfințitul Episcop Antim, Secretarul Sfințului Sinod, prin rugăciune și punerea mîinilor să mă hirotonească întru Arhiereu, înveșmîntîndu-mă în flăcările harului divin. Astăzi sînt așezat în scaunul acesta arhiepiscopesc și mitropolitan, care a fost cinstit de atîția mari ierarhi, ca: Ioan Prislopeanu, de pe vremea lui Mihai Viteazul, Ilie Iorest, Simion Ștefan și Sava Brancovici, Andrei Șaguna, Ioan Meșianu, Nicolae Bălan, Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Iustin și Nicolae Colan.

Cu adevărat minunate sînt lucrurile Domnului, că pe mine smeritul dascăl de Teologie m-a ridicat pe scaunul împodobit cu atîtea vrednicii. De aceea în sufletul meu se împreunează uimirea și bucuria cu îngrijorarea. Uimirea, pentru cinstirea dăruită mie de Domnul și de Biserica Sa, bucuria pentru încrederea dăruită mie de Ocîrmuirea Patriei noastre; îngrijorarea, pentru răspunderea ce apasă pe umerii mei de a fi vrednic urmaș al înaintașilor, de a răspunde nădejzilor ce se leagă de arhipăstoria mea și de a fi la înălțimea mărețelor vremi pe care le trăim. De aceea pășesc cu sfială și cu hotărîre spre această slujire înaltă. Cu sfială că pășesc în „casa Dumnezeului nostru“, cu hotărîre pentru că nădăjduiesc în mila Domnului, în dragostea ierarhilor, clerului și credincioșilor, în conlucrarea frățească a celorlalte culte.

Prea Cucernici Părinți și
Iubiți credincioși,

În această catedrală măreață ne simțim în casa Domnului, în casa sufletului nostru. Aici ne simțim acasă și sîntem ca

niște casnici care se cunosc de mult și care acum fac un nou legămint, care să-i unească mai deplin, ca împreună să lucreze cele plăcute Domnului, spre binele familiei noastre duhovnicești și a poporului nostru. Ne cunoaștem de mult. Căci iată sînt peste 25 de ani — și oare cînd au trecut anii? — de cînd marele mitropolit Nicolae Bălan m-a luat sub ocrotirea sa părintească și în toți acești ani sub îndrumarea lui înțeleaptă, apoi a Înalt Prea Sfințitului Mitropolit Iustin Moisescu și a Mitropolitului de pioasă amîn-

tire Nicolae Colan — mi-am împletit sufletul cu sufletul vostru al preoților și credincioșilor, din această Arhiepiscopie. Prin prelegerile de la catedră, ascultate de studenți din Mitropoliile Ardealului și Banatului, prin slujbele și predicile din Catedrala Mitropolitană, de la Minăstirea Brîncoveanu, de la Blaj, Brașov și alte parohii, prin participarea la conferințele de orientare ale preoților din Alba-Iulia, Tg. Mureș, Tirnăveni, Sf. Gheorghe, Făgăraș și alte centre protopopești, prin publicațiile „Telegraful Român“ și „Mitropolia Ardealului“, prin cărți și broșuri, ca și prin convorbiri frățești, v-am cunoscut și m-ați cunoscut și ne-am simțit una în aceeași credință, în același atașament față de Biserica noastră și față de Patria noastră. Din dragostea și preluirea voastră am sorbit noi puteri de muncă, de însușețire, de avînt. Această unitate sufletească era și este marea bucurie a vieții mele. Dacă astăzi sînt ceea ce sînt, aceasta se datorește în bună măsură și clerului și credincioșilor din Arhiepiscopie, care cu un glas au socotit că smeritul slujitor al amvonului, catedrei și condeiului este vrednic să le fie păstor. De aceea îmi dau seama că sînt pus Arhiereu — după cuvîntul Sf. Apostol Pavel — ca să slujesc credincioșilor în cele către Dumnezeu (Evrei 5, 1—3) spre viață și mîntuire în Hristos Iisus.

Dar nimenea nu poate fi păstor decît cu harul lui Iisus Hristos, Păstorul cel Mare. El însuși zice despre Sine: „Eu sînt păstorul cel bun și cunosc pe ale Mele și ale Mele mă cunosc... Oile Mele ascultă glasul Meu și Eu le cunosc și ele vin după mine“ (Ioan 10, 14, 27). În El s-au împlinit cuvintele Psalmistului: „Domnul este păstorul meu și nimic nu-mi lipsește, la pășuni bune mă sălășluiește și mă povățuiește la ape line, sufletul mi-l întărește pentru numele Său și pe cărările dreptilor mă povățuiește“ (Psalm 22, 1—3). El este păstorul oilor Sale și Păstorul păstorilor Săi. Prin harul lui Dumnezeu am fost pus să fiu păstor al vostru, să fiu chip al Unicului Păstor și mă bucur să pot spune că vă cunosc

și mă cunoașteți și să vă chem — ca altă dată — a urma împreună glasul lui Hristos, povățuirea Păstorului Divin. Iar glasul lui Hristos ne îndeamnă să iubim pe Dumnezeu din toată inima, din tot sufletul, din tot cugetul și din toată puterea noastră și să iubim pe aproapele ca pe noi înșine, să iubim pe om așa cum l-a iubit și-l iubește Hristos. Numai acela e adevărat ucenic al lui Hristos, care iubind pe Dumnezeu iubește și pe aproapele său. De aceea să ne iubim unii pe alții și în dragoste să slujim Domnului, să slujim omului, să slujim Patriei. Să facem ceea ce au făcut înaintașii noștri, mitropoliți, episcopi, preoți și credincioși, Diaconul Coresi, Simion Ștefan, Sofronie de la Cioara, Oprea Miclăuș, Horia, Cloșca și Crișan, Inochentie Micu Clain, Samuil Micu Clain, Gheorghe Șincai, Petru Maior, Gheorghe Lazăr, Avram Iancu, Andrei Șaguna ș. a. Să continuăm și să adâncim ceea ce am făcut noi înșine pînă acum adică: să ne identificăm mereu cu voia lui Hristos, să ne identificăm — în Hristos — cu poporul și să sprijinim munca lui pentru înălțarea Patriei noastre scumpe, Republica Socialistă România, lucrarea lui pentru pacea a toată lumea. Să creștem în dragoste, căci dragostea este sufletul vieții noastre, este izvorul entuziasmelor noastre, este rădăcina tuturor virtuților noastre, ea nu ne lasă niciodată să fim mulțumiți cu binele ce l-am făcut, ci mereu ne chiamă să ne depășim, să facem și mai mult, să ne străduim a ne apropia de înălțimea neajunsă a nemărginitei iubiri dumnezeiești, ce ni s-a descoperit și ni se descoperă așa de minunat în Iisus Hristos.

Iată însă, că nu sîntem singuri: de față la bucuria noastră este întreaga Biserică Ortodoxă Română, reprezentată de Prea Fericitul Patriarh Justinian, de Inalt Prea Sfințitul Mitropolit Iustin al Moldovei și Sucevei, Firmilian al Olteniei și Nicolae al Banatului, Prea Sfințitul Episcopi Partenie al Romanului, Iosif al Rîmnicului și Argeșului, Antim al Buzăului, Teoctist al Aradului, Teofil al Clujului, Valerian al Oradiei și P. S. Episcopi Antim și Visarion vicari patriarhali și de alți slujitori la altar sau catedră, clerici și mireni ai Bisericii noastre. Arhiepiscopia de Alba-Iulia și Sibiu și Mitropolia Ardealului sînt un mădular al Bisericii Ortodoxe Române. Puterea noastră vine de la Biserica întreagă și e de datoria noastră a sluji acestei Biserici ca un mădular vrednic de cinste. Arhiepiscopia noastră și Mitropolia Ardealului, care a conlucrat la toate acțiunile Bisericii noastre pe plan intern și pe plan extern în slujirea lui Hristos, a poporului și păcii, va nizuși să fie activă pe linia aceleiași slujiri și de acum înainte.

Nu pot să uit nici de frații noștri români ortodocși din America de Nord și de Sud, fii ai Episcopiei Misionare Ortodoxe Române din America, mulți originari din părțile noastre, cărora — prin reprezentanții de față la această sărbătoare — la dragostea lor frățască le răspundem — Arhipăstor, cler și credincioși — cu îmbrățișarea dragostei noastre nestinse.

Onorați Reprezentanți ai Cultelor,

Pornind de la dragostea care slujește, noi ne simțim înfrățiiți în aceeași slujire. Ecumenismul creștin — care pe pămîntul Țării noastre a fost și este o realitate vie — ne-a unit și ne unește în conștiința și simțămîntul că sîntem frați în Hristos, că

sîntem chemați la lucrarea păcii și iubirii în lume. Ecumenismul creștin ne solidarizează și cu celelalte culte, care mărturisesc credința în Dumnezeu și cu care împreună putem sprijini mai cu spor colaborarea dintre popoare.

Dar buna înțelegere și conlucrarea noastră nu izvorește numai din credința religioasă, din convingerea că dacă există un Dumnezeu în ceruri și cei ce cred în El trebuie să fie una și să facă lucrul lui Dumnezeu pe pămînt, lucrul păcii și al înfrățirii, ci și din iubirea tuturor față de patria noastră comună, Republica Socialistă România, care ca o mamă bună îmbrățișează cu aceeași dragoste pe toți

ii asigur că mă voi strădui ca — împreună cu preoții și credincioșii Arhiepiscopiei, cu Ierarhii, preoții și credincioșii Mitropoliei Ardealului — să fiu vrednic de această încredere.

Mulțumesc reprezentanților Cultelor pentru că au venit la praznicul bucuriei noastre, și sînt convins că vom sluji uniți cauza ecumenismului creștin, propășirea poporului și păcii.

Mulțumesc organelor locale de stat și le asigur de sprijinul meu, al clerului și credincioșilor în lucrările de folos obștesc.

Mulțumesc clerului de la Centrul Arhiepiscopesc și de la protopopiate și parohii și credincioșilor pentru dragostea cu care

Prea Fericitul Patriarh JUSTINIAN, I. P. S. Mitropolit IUSTIN al Moldovei și Sucevei și I. P. S. Mitropolit NICOLAE al Ardealului — la instalare

fiii ei, fără deosebire de naționalitate și credință religioasă. Poporul român a respectat și respectă specificul și drepturile tuturor naționalităților conlocuitoare și credința tuturor cultelor. Biserica noastră, păstrîndu-și viața și organizarea proprie, a respectat și respectă celelalte culte și a colaborat și colaborează cu ele pe temeiul ecumenismului creștin și patriotismului constructiv. România Socialistă este Patria tuturor celor ce muncesc; ea se făurește prin brațele și mintea tuturor oamenilor muncii de diferite naționalități și credințe religioase. Atmosfera aceasta de frățietate între poporul român și naționalitățile conlocuitoare, de libertate a cultelor și de egalitate între ele, a generat și generează mereu adîncirea relațiilor frățesci dintre culte și a colaborării lor în sprijinirea eforturilor poporului pentru ridicarea Patriei Socialiste pe noi culmi de civilizație și progres, pentru pace și înfrățire între popoare.

Asigur pe reprezentanții Cultelor că așa cum am conlucrat și în trecut voi lucra mai departe din noua poziție ce o am, în spiritul ecumenismului creștin și al patriotismului constructiv, ca prin împreună lucrarea noastră să se preamărească Dumnezeu, să înflorească Patria noastră comună și să se întărească pacea în lume.

Iubiți credincioși,

Mulțumesc înalților ierarhi, în frunte cu Prea Fericitul Patriarh Justinian, și le săgăduiesc că Arhiepiscopia de Alba-Iulia și Sibiu și Mitropolia Ardealului va sluji în continuare marile idealuri care călăuzesc activitatea Bisericii noastre.

Mulțumesc Domnului Profesor Dumitru Dogaru, Secretarul General al Departamentului Cultelor, și prin Domnia Sa — Ocîrmuitorilor înțelepți ai patriei noastre pentru încrederea cu care m-au cinstit și

m-au primit, și îi rog ca această dragoste să o transforme în energie de slujire a marilor imperative ale Bisericii și Patriei, ca împreună să slujim la același altar al dragostei și al înfrățirii.

Inchei cuvîntul meu cu graiurile de la început ale Psalmistului: „Minunate sînt lucrurile Tale Doamne”, căci iată ne-ai adunat aici într-o mare comunitate a iubirii și a slujirii. De aceea pe Tine te mărim, pe Tine te laudăm, că noi sîntem „poporul Tău și oile pășunii Tale” (Psalm 78, 13) și Ție ne rugăm să reverși binecuvîntările Tale asupra acestei Arhiepiscopii și Mitropolii, asupra Bisericii Tale, peste toți credincioșii, peste Țara aceasta România și peste întreaga omenire, — că Ție se cuvîne toată mărirea, cinstea și închinăciunea în veci. Amin.

Din fața Sf. Altar diaconii rostesc cite un poli-hroniu pentru Prea Fericitul Patriarh Justinian, pentru I. P. S. Mitropolit Nicolae, pentru I. P. S. și P. S. Ierarhi, membri ai Sf. Sinod, pentru Conducătorii Patriei noastre și pentru toți credincioșii prezenți la această mare sărbătoare.

Cu ceremonialul cuvenit, Inalții Ierarhi precum și invitații de onoare se îndreaptă apoi spre reședința mitropolitană.

Este demn de reținut mișcătorul amănunt, că, atunci cînd cortegiul a apărut pe scările Catedralei, mulțimea credincioșilor, revărsată în stradă pînă departe, a izbucnit într-un impresionant ropot de aplauze, care au însoțit cortegiul împreună cu buchete de flori, oferite din mulțime, pînă la intrare în reședință.

M A S A

La ora 14, în cinstea Inalt Prea Sfințitului Mitropolit Dr. Nicolae Mladin, Arhiepiscopia Sibiului a dat o masă oficială în saloanele restaurantului „Împăratul Romanilor”. La masă s-au rostit toasturi.

Seria lor a fost deschisă de Inalt Prea Sfințitul Mitropolit Dr. Iustin Moisescu al Moldovei Sucevei, care, în numele Sf. Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, a spus printre altele:

Trăim astăzi simțăminte de mare bucurie. Bucuria noastră se aseamănă cu bucuria de negrăit a mamei care aduce prunc pe lume și gustă cu anticipație oarecum din înfăptuirile cu care el își va împodobi viața.

Și noi gustăm astăzi din împlinirile pe care noul Mitropolit al Ardealului le va realiza. Avem deplină încredere în persoana I. P. S. Sale, pentru că îi cunoaștem calitățile alese și rîvna pilduitoare de care este însuflețit față de bunul mers al Bisericii și Patriei. De aceea îl înconjurăm cu toată dragostea noastră frățească și îi vom da tot sprijinul.

Urmînd pilda și îndemnul Sf. Apostol Pavel, care ne îndeamnă să ne aducem aminte de înaintașii noștri și să-i urmăm (Evrei 13, 7), ați amintit de marii înaintași ai I. P. S. Voastre și mai ales de Andrei Șaguna, Nicolae Bălan și Nicolae Colan. Intr-adevăr, toți trei sînt mari figuri ale Bisericii noastre și fiecare din ei și-a asigurat cîte un loc de cinste în istoria acestei Biserici, dar încadrați în epoca lor și legați de epoca lor. Intr-adevăr, cum vom putea da uitării vreodată dinamismul lui Șaguna, înțelepciunea lui Nicolae Bălan și jertfelnicia lui N. Colan?

Noi însă avem astăzi altă viață bisericască și națională decît în trecut. În locul frămîntărilor de altă dată, avem astăzi o atmosferă de fericită conviețuire fără contradicții sociale, politice sau naționale. Noi ne găsim instalați într-o epocă de liniște și progres social, iar ceea ce caracterizează viața internațională actuală este de asemenea tendința spre înțelegere între state și popoare. Sîntem o țară liberă și avem astăzi o biserică organizată, care poate să-și desfășoare normal activitatea ei specifică.

Tocmai de aceea, cinstindu-Vă înaintașii, cum îi cinstim noi toți, nu veți îmbrăca chipul nici unuia din ei, ci veți deveni Mitropolitul Nicolae Mladin al vremii noastre.

Istoria nu se repetă, ci se înnoiește în mod permanent. Fiecare epocă are idealurile ei. Idealul suprem al epocii noastre este apărarea păcii și dreptății în relațiile dintre state, popoare și indivizi. Este adevărat că aceste idealuri, care fac cinste omenirii contemporane, nu sînt încă împlinite întru totul. Mai curge sînge în unele părți ale lumii. Popoarele n-au ajuns încă, în totalitatea lor, la realizarea coexistenței pașnice. S-a făcut totuși un substanțial pas înainte, afirmîndu-se din ce în ce mai viguros un înalt spirit de unitate în lume.

Cea mai de seamă realizare a vremii noastre este fără îndoială trecerea omului de la viața individuală la cea comunitară și trecerea popoarelor de la izolare la colaborare.

Orientarea aceasta este în spiritul credinței noastre. Noi, slujitorii lui Hristos, nutrim cele mai curate gînduri și intenții față de idealul conviețuirii pașnice a tuturor oamenilor. Toate religiile își aduc aportul lor la construirea unei lumi mai bune, în care să fie loc pentru toți, să se dezvolte în libertate fiecare popor și fiecare cult religios.

Ca fii ai împărăției lui Dumnezeu, la străduințele de îmbunătățire continuă a vieții omenești, noi aducem balsamul dragostei de oameni. Dragostea aceasta este

un act de curaj moral și umanitar. Să avem deci curajul de a iubi pe toți oamenii, pe cei de aproape și pe cei de departe, pe oamenii de orice neam, de orice culoare, de orice credință religioasă, și să sprijinim ferm și statornic omenirea ca să devină ceea ce trebuie să devină: capodopera creației lui Dumnezeu, autorul vieții.

Sîntem siguri, Inalt Prea Sfințite, că veți contribui la zidirea acestei lumi pe care o așteptăm cu toții și vă felicităm de pe acum pentru izbînzile pe care nu veți întîrzia a le secera ca Arhipăstor al Bisericii Ardelene.

In Catedrala mitropolitană din Sibiu, la solemnitatea instalării.
— Citirea Gramatei patriarhale —

În numele Bisericii ev. C. A. din țara noastră, Eminența Sa Domnul Episcop Dr. Fr. Müller exprimă I. P. S. Mitropolit Nicolae cele mai calde felicitări, urînd I. P. S. Sale păstorie îndelungată și binecuvîntată de Dumnezeu, subliniind, printre altele, bunele relații dintre credincioșii ortodocși și luterani. Eminența Sa și-a exprimat convingerea că raporturile de coexistență pașnică dintre cele două Biserici vor continua și împreună vom contribui la propășirea Patriei și poporului nostru.

Prea Sfințitul Episcop Dr. Partenie Ciopron al Romanului și Hușilor dă expresie bucuriei cu care este întîmpinat noul Arhipăstor al Mitropoliei transilvănene. Odată cu înscăunarea I. P. S. Sale viața bisericască de aici va continua în cele mai bune condiții, dezvoltîndu-se firesc și pozitiv. Autoritatea morală, pregătirea aleasă și energia tinerească a noului Arhipăstor, sprijinite de un cler cu alese calități, sînt garanție că așa va fi.

Eminența Sa Dl. Iuliu Nagy, Episcopul Bisericii reformate din Cluj, arată că între Biserica Ortodoxă Română din Transilvania și Biserica reformată s-au încheiat de mult relații frățești de colaborare. Relațiile acestea s-au intensificat și adîncit în zilele noastre. Împreună cu noi toți, noul Mitropolit, I. P. S. Sa Dr. Nicolae Mladin, va contribui la dezvoltarea lor. Împreună vom preamări pe Dumnezeu și vom sluji Patria și idealurile superioare ale lumii întregi.

Eminența Sa Dl. Kiss Alexa, Episcopul Bisericii unitariene (Cluj), dă mulțumită lui Dumnezeu pentru bucuria pe care i-o pricinuieste participarea la această festivitate de înfrățire creștinească. Mărturisește că a cunoscut calitățile deosebite ale poporului român, că se bucură permanent de sollicitudinea Prea Fer. Patriarh Justinian și a celorlalți Ierarhi ai Bisericii noastre, avînd, totodată, cuvinte de prețuire pentru mamele noastre, pentru mama I. P. S. Mitropolit Nicolae.

Episcopul Bisericii reformate din Oradea, Eminența Sa Dl. Ladislau Papp, exprimă bucuria de a putea saluta în noul Mitropolit al Ardealului nu numai pe eminentul tînr de odinioară care și-a început studiile teologice la Oradea, ci și pe ierarhul frate, cu care va colabora de acum

înainte în toate problemele în care clerul și credincioșii celor două Biserici au țeluri comune. Aceste țeluri sînt numeroase și de interes deosebit pentru Bisericile din Patria noastră și pentru propășirea întregului nostru popor.

Rev. canonic și profesor de teologie Dr. Fr. Farago (Alba-Iulia) spune printre altele că a venit la Sibiu în virtutea duhului de comuniune în urmă cu aproape două luni ca să petreacă pe drumul din urmă pe părintele Bisericii ardelene, mitropolitul Nicolae Colan, și în același duh de comuniune mă aflu astăzi aici, ca să aduc felicitările și urările de arhipăstorie îndelungată și spornică I. P. S. Mitropolit Dr. Nicolae Mladin.

Dl. vicar C. Rapp (Bis. ec. lut. sinodo-presbit.) salută în persoana I. P. S. Mitropolit Nicolae acele calități care sînt cunoscute de noi toți și care sînt roada Duhului: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credința, blîndețea și cumpătarea. Fie ca pacea lui Dumnezeu să păzească și să sporească aceste calități ale I. P. S. Sale, spre slava Bisericii lui Hristos, înălțarea Patriei și bucuria noastră a tuturor.

Prea Cuv. Arhim. Dr. Augustin Paul, vicarul Episcopiei Oradiei, exprimă bucuria preoților și credincioșilor români întorși în sînul Bisericii mame. „Cît este de bine și cît este de frumos cînd frații sînt împreună“ (Ps. 132, 1). Noi un suflet și o inimă vom fi la sînul aceleiași mame: Biserica Ortodoxă Română. Cu ajutorul lui Dumnezeu și cu sprijinul tuturor slujitorilor bisericesti, I. P. S. Voastră va păzi Biserica ardelană de orice vătămare a unității ei.

Rev. Iosif Nemecek, rectorul Institutului Teologic rom.-cat. din Alba-Iulia, prezintă felicitări Arhipăstorului nostru în numele profesorilor și studenților aceluși Institut.

C. Pr. Constantin Tofan (Canton-Ohio, S.U.A.) — aflat ca turist în țară — arată că un dor nestăvilat l-a mînat spre locurile unde s-a născut și a copilărit, relevînd că păstorește o parohie compusă din români transilvăneni. Noi, românii ortodocși din America, participăm la lucrările ecumeniste, ne păstrăm graiul și ființa națională. Ei vin în țară ca s-o cunoască mai îndeaproape, în grupuri din ce în ce mai mari. Numai acum se găsesc în România 65 din parohienii mei. Urează I. P. S. Mitropolit Nicolae păstorie îndelungată și rodnică.

Vorbește apoi P. C. Vicar arhiepiscopesc Tr. Belascu, care, printre altele, spune să alegerea I. P. S. Nicolae în scaunul de arhiepiscop și mitropolit „nu se datorește nici norocului, nici hazardului. Ea este urmarea firească a activității Inalt Prea Sfinției Voastre pe altarul Bisericii și al Patriei.

Sînteți fiu de minier de pe Valea Jiului. Ați cunoscut în familie truda amară de pe atînci a vieții de minier. Aceasta este o cheazășie că sînteți legat de acest popor, care muncește azi entuziast pentru înălțarea Patriei“.

Schișind, în continuare, viața I. P. S. Mitropolit Nicolae, P. C. Vicar adaugă:

„Noul nostru Arhipăstor n-a fost numai un profesor distins, ci a fost și un preot adevărat. A cutreierat întreaga Arhiepiscopie a Sibiului, la sfințiri de biserici, la hram de mănăstiri, conferințe de îndrumare, unde a luat contact direct cu realitățile pastorale și sociale, dând înțelepte îndrumări bisericesti și patriotice. Cunoaște viața de pastorație a preoțimii, dintre care cei mai mulți i-au fost studenți. Cunoaște de asemenea viața credincioșilor.

Militând cu toată însuflețirea pentru unitatea Bisericii noastre Ortodoxe, profesorul Dr. Nicolae Mladin a fost în mijlocul evenimentelor, prin cuvânt hotărât și scris lămurat. Cartea „Cînd frații sînt împreună“ este dovada înțelegerii înalte a actului de Reîntregire a Bisericii noastre“.

Din aceste motive „noi, cei de la Sibiu, Centrul Eparhial, clerul și poporul dreptcredincios din întreaga Arhiepiscopie nu ne ascundem sincera bucurie pentru această alegere. Iată de ce, în numele Centrului Arhiepiscopesc, a clerului și credincioșilor, exprim simțăminte alese de grațitudine și recunoștință Prea Fericitului Părinte Patriarh Iustinian, Sf. Sinod al Bisericii Ortodoxe Române și Colegiului electoral, Inaltului Guvern al Patriei noastre, reprezentat prin Dl. Profesor Dumitru Dogaru, și tuturor celor care ne-au prilejuit această bucurie“.

Dl. prorector prof. Dr. Nicolae Chișescu salută cordial pe noul Arhipăstor în numele profesorilor și studenților Institutului Teologic de grad Universitar din București, precum și în numele celor 101 preoți aflați la cursurile de îndrumare pastorală de la Curtea de Argeș (seria 51-a).

În numele profesorilor, ostenitorilor și studenților Institutului Teologic de grad Universitar din Sibiu, P. C. rector Dr. Sofron Vlad aduce un cald omagiu de prețuire și devotament I. P. S. Mitropolit Nicolae, ridicat din rîndurile profesorilor acestui Institut. Profesorul și colegul nostru prețuit de ieri, Arhiepiscopul iubit de astăzi, este chipul mamei sale: nu vorbește bucuros despre sine. Au vorbit însă și vor vorbi mai ales de acum încolo despre I. P. S. Sa studenții teologi de pînă acum și păstoriții de astăzi.

P. C. Sa subliniază cu deosebire activitatea publicistică a noului Arhipăstor, ale cărui cărți, broșuri și studii însumează mii de pagini tipărite.

Sincere omagii aduce și P. C. protopop David Lazăr (Tg. Mureș) în numele protopopilor, preoților și credincioșilor din Arhiepiscopia Sibiului, făgăduind ascultare și îndeplinirea tuturor acțiunilor pe care I. P. S. Sa le va întreprinde spre folosul Bisericii și Patriei.

În numele preoțimii ortodoxe și al credincioșilor români din bazinul carbonifer al Văii Jiului, C. pr. V. Corpadea (Lupeni) oferă I. P. S. Mitropolit Nicolae frumoașe și grăitoare daruri, „spre a Vă aminti totdeauna cu drag de cei dintre care v-ați născut și v-ați ridicat“.

A luat apoi cuvîntul Domnul Secretar General al Departamentului Cultelor, Profesor Dumitru Dogaru. Domnia Sa a spus, în esență, următoarele:

„Spre deosebire de ocaziile anterioare, din zilele trecute, azi mă găsesc în mijlocul Dvs. numai ca invitat al Mitropoliei Ardealului. Ca invitat, am fost, firește, și observator.

Întîia constatare pe care am făcut-o este aceasta: noul Mitropolit al Ardealului, I. P. S. Dr. Nicolae Mladin, a fost primit cu evidentă bucurie de preoții și credincioșii săi. De fapt, așa cum a spus protopopul din Tîrgu-Mureș, părintele Lazăr David, alegerea I. P. S. Sale exprimă fidel dorința celor ce l-au cunoscut alît de bine și l-au prețuit precum se cuvine.

Pentru mine, care reprezint aici Statul, e foarte prețioasă această constatare că oamenii credincioși din Republica noastră Socialistă știu ce fel de mitropolit le trebuie astăzi. Calitățile sale, scoase în evidență aici de cei ce au luat cuvîntul, sînt calitățile unui ierarh din vremea noastră, pentru vremea noastră.

I. P. S. Mitropolit Iustin spunea că fiecare din noi avem datoria de a servi poporul. Astăzi, îl servim în altă formă — și, adaug eu: cu alt conținut — decît în-

În timpul citirii Gramatei: Înalți Ierarhi, preoți și credincioși

inte. Azi servim poporul altcum decît pe vremea lui Inocențiu Micu Clain și a lui Șaguna.

A doua constatare — deosebit de prețioasă — este aceea care se desprinde din cuvîntările reprezentanților celorlalte culte din țara noastră. Din declarațiile făcute aici, de toți, am desprins conștiința unei înalte răspunderi față de problemele vieții actuale; peste deosebirile de credință religioasă și de naționalitate, oamenii se recunosc astăzi ca frați, ca oameni demni de respect reciproc, capabili să se înțeleagă unii cu alții. Eminentă Sa Episcopul Dr. Friedrich Müller a afirmat aci că sașii și românii din Ardeal s-au înțeles întreolaltă și în trecut. Așa este: diaconul Coresi, venit de la Tîrgoviște, a găsit la sașii brașoveni posibilitatea de a tipări cărți în limba română. A fost acesta — și altele — un ajutor adînc uman, nu făcut în scopuri de prozelitism confesional.

Dacă în trecut a fost cu puțință o astfel de conlucrare, cu alît mai mult e posibilă astăzi. Guvernul țării noastre, structura organizatorică a societății noastre permit astăzi tuturor cetățenilor țării, tuturor oamenilor — indiferent de naționalitate sau religie — să trăiască prin muncă cinstită cel mai demn mod de a trăi din ce în ce mai dezvoltăți sub raport tehnic și cultural, mai sănătoși, mai feri ciți decît în trecut, cu mai multă bună stare decît altădată.

S-a vorbit aici, cald și cu convingere, de respectul față de Statul nostru socialist. Acest Stat nu exprimă numai o formă de organizare materială a societății, ci sintetizează o concepție morală despre om, despre drepturile lui la viață. El nu are față de Dvs. distanța rece a statului din trecut. El este emanația noastră a tuturor, deci și a Dvs. A asigura Statul socialist de respectul Dvs. este o dovadă că v-ați convins că el realizează o viață convenabilă nu numai fiecărui cetățean în parte, ci și fiecărei naționalități sau confesiuni religioase. Ați depus în acest sens, Dvs. reprezentanții cultelor, o muncă pe care am plăcerea s-o subliniez cu satisfacție. La noi, are loc un proces de revizuire

a concepțiilor de organizare religioasă. se produce fără amestecul statului. Acest proces e sănătos, e curat, e demn.

În cuprinsul Arhiepiscopiei Sibiului, Mitropoliei Ardealului peste tot, trăiesc cele mai multe din minoritățile naționale ale țării noastre. I. P. S. Mitropolit Dr. Nicolae Mladin îi revine delicata misiune și nobila răspundere de a veghea ca și săi duhovnicești, în primul rînd, să fie la înălțimea sarcinii întregului nostru popor de a asigura minorităților naționale și cul-

telor conlocuitoare viața proprie ce li se cuvine. Orice urmă de șovinism, de naționalism și alte tendințe învrăjbitoare trebuie să fie combătute, trebuie să se topească și să dispară“.

Urează I. P. S. Mitropolit Dr. Nicolae Mladin să aducă la toate acestea o contribuție demnă de suferințele părinților și strămoșilor săi. „Noi să nu provocăm suferințe altora. Românii au plătit scump libertatea și tocmai de aceea, noi toți avem datoria de a o asigura și altora“.

A răspuns tuturor I. P. S. Mitropolit Dr. Nicolae Mladin, care a spus următoarele:

Dragostea ce mi s-a arătat de către toți vorbitorii — cu mărinimie de „dar peste dar“ — îmi dă curaj să pășesc cu încredere pe calea noii mele misiuni.

Cu toată diversitatea glasurilor și mărturisirilor făcute entuziast și sincer aci, constat că toți mergem pe aceeași cale. Calea aceasta poartă pecetea unei unități care ne cuprinde pe toți la un loc. Trăsătura esențială a acestei festivități este tocmai această unitate: sîntem un singur trup, alcătuit din mai multe mădulare, așa cum este și Biserica lui Hristos, așa cum este și comunitatea neamului nostru.

În numele Sfîntului Sinod, I. P. S. Mitropolit Iustin mi-a făgăduit încredere, sprijin și dragoste și mi-a urat să fiu un ierarh al vremii noastre. Țin să fiu astfel și voi fi un fiu al vremii noastre. Nu pot fi altfel și nu trebuie să fiu altfel. Rădăcinile ființei mele zac în adîncurile mineilor. Niciodată nu mă voi simți despărțit de oamenii muncii. Sînt suflet din sufletul lor și sînge din sîngele lor. De aceea, îmi va fi ușor și plăcut să fiu un ierarh al vremurilor noi, să propovăduiesc și să trăiesc un creștinism viu, sincer, activ, pentru om, pentru fericirea lui pe acest pămînt.

Unitate dovedesc și cuvîntările celorlalți vorbitori din rîndurile slujitorilor bisericesti ortodocși, unitate sufletească și angajament de-a o întări și desăvîrși.

Porunca vremii noastre este aceea de-a cultiva o întreită unitate. La noi în țară, toți oamenii care muncesc se simt una. Această unitate a muncii se răsfrînge și în unitatea noastră bisericască. Unitatea

porului muncitor, ajuns stăpîn pe soarelui, a creat și condițiile realizării unității noastre bisericești. Ea ne va ajuta, continuare, să adîncim și să desăvîrșim această unitate.

La rîndul ei, unitatea noastră bisericească e o contribuție la unitatea patriei noastre scumpe, Republica Socialistă Ro-

fi frați? Desigur că putem, deoarece în centrul credinței fiecărei Biserici creștine stăpînește Același Iisus Hristos, Care ne-a descoperit că Dumnezeu e iubire, că esența creștinismului și a omului e iubirea.

Ceea ce s-a vorbit aici, din inimi purcede. Din inimi se revarsă în lucrările noastre rîvna luminată cu care contribuim,

înaltă spre zări tot mai luminoase de pace și bună stare.

Noi ne simțim una în Biserica lui Iisus Hristos, în dragostea față de patrie și față de acest pămînt sfînt, stăpînit din moștrămoși, una în lupta pentru înflorirea patriei și pentru pacea a toată lumea.

Mulțumesc Prea Fericitului Părinte Patriarh Justinian și II. PP. SS. și PP. SS. Ierarhi membri ai Sfîntului Sinod pentru că cinstesc prin prezența lor aci nu numai persoana mea, ci întreg clerul și pe toți credincioșii din aceste părți ale Patriarhiei Române. Desigur, Biserica ardeleană își are problemele ei specifice, dar aceste probleme se încadrează în preocupările întregii noastre Biserici Ortodoxe Române și potrivit intereselor ei superioare ne vom da silința să le soluționăm.

Asigur pe reprezentanții Cultelor din țara noastră de dragostea mea frățească și îmi exprim convingerea că în frățească unitate ne va fi mai ușor și plăcut să lucrăm totdeauna la bunul mers al treburilor bisericești și cetățenești, cu cel mai mare spor și folos pentru Bisericile noastre și pentru viața obștească.

Asigur Înalta Ocîrmuire a Statului nostru că în inima mea arde dragostea de popor și că vom fi fii buni ai Republicii Socialiste România, una, independentă și înălțată peste veacuri.

Cu acestea, mulțumindu-vă încă o dată pentru cinstea ce mi-ați făcut, rog pe bunul Dumnezeu să ne întărească pe toți, ca împreună să slujim, căci noi nu sîntem stăpîni, ci slujitori ai credincioșilor, ai patriei și ai păcii în lumea întregă.

*

Nu putem să nu relatăm faptul că atmosfera de deosebită sărbătoare, prilejuită de festivitatea instalării I. P. S. Mitropolit Dr. Nicolae Mladin

Prea Fericitul Patriarh JUSTINIAN rostește cuvîntarea de instalare

mânia. Fiecare preot ortodox român din Ardeal știe acest lucru elementar: unitatea bisericească e o forță prin care întărim unitatea poporului nostru harnic și vrednic. De aceea, păstrarea, adîncirea și desăvîrșirea unității bisericești este pentru noi un angajament de conștiință nu numai ca oameni ai Bisericii, ci și ca cetățeni ai patriei noastre scumpe.

La acestea, trebuie să adaug glasul venit de peste Atlantic, al unui român dogorit de flacăra dragostei de țară și de popor. Părintele Constantin Tofan a venit în România din dorința de a se cumineca din cupa dragostei de popor. Acolo frații noștri pot să reprezinte poporul român cu demnitate, în toată bună vremea; cum și fac. Cînd i-am vizitat la ei acasă, m-au copleșit cu atîta dragoste, încît și acum sufletul îmi este încălzit de dogorile ei. Sîntem alături de dînșii și-i asigurăm că dragostea ce ne leagă peste distanțe de țări și mări nu se va stinge niciodată.

Trec acum la unitatea ecumenică. Aici, sînt destui colegi și prieteni ai mei care știu că eu am vorbit adeseori despre ecumenismul nostru.

Am trăit într-un oraș a cărui populație aparține tuturor cultelor reprezentate aici, astăzi. Cu Dl. Episcop Nagy Iuliu mă cunosc de-atunci: era pastor al credincioșilor reformați maghiari din acel oraș. Apoi, ne-am întîlnit la Sibiu. Și într-o parte și în cealaltă, ne-am înțeles ca frații — și amîndoi am înțeles la fel de bine că credincioșii nu fac deosebiri atît de tranșante între Biserici încît ele să nu poată fi biruite de duhul dragostei creștinești.

Acum, teologii caută ceea ce ne unește, nu ceea ce ne deosebește. Eu cred că baza ecumenismului adevărat vine de jos, de la popor, de la obștile credincioase, care totdeauna au înțeles că același Dumnezeu e preamărit și de unii și de alții și, de aceea, trebuie să respectăm credința altuia. Ecumenismul acesta căutăm acum să-l realizăm și pe plan teologic. Cuvîntul lui Dumnezeu e ușor de înțeles și lesne de urmat dacă îl primești mai ales cu inima, nu numai cu mintea. Inima ne spune că toți oamenii sînt frați. Dacă-i așa — și așa este — atunci noi, creștinii, nu putem

după puterile noastre, la propășirea patriei noastre scumpe și la fericirea poporului nostru.

Mă simt îndatorat să aduc caldă mulțumire Ocîrmuirii patriei noastre, Domnului Secretar general al Departamentului Cultelor, Profesor Dumitru Dogaru personal, și să arăt că noi, creștinii, trăim într-o epocă fericită. Tocmai de aceea, sîntem hotărîți să mergem înainte, pe calea luminoasă a făuririi și sporirii binelui obștesc. Trăim o epocă de dinamism excepțional. Problemele vremii noastre nu ne lasă să stăm pe loc. Ele ne îndatorează să

La solemnitatea instalării

găsim în credința noastră religioasă forțele necesare pentru a merge în pas cu vremea, cu istoria contemporană.

În activitatea mea de scriitor bisericesc, mi-am dat seama demult că credința creștină nu e numai o comoară ce trebuie păstrată neatinsă de nici un adaos sau corectură omenească, ci mai ales o putere de viață care se revarsă din Iisus Hristos, Mîntuitorul și modelul nostru, ajutîndu-ne să aducem fără conținere ofranda noastră cinstită și generoasă la propășirea oamenilor. Prin credința în Iisus Hristos astfel înțeleasă, noi sîntem contemporani cu El, Cel întrupaț, pentru noi și pentru a noastră izbăvire din nevoi.

De aceea, sîntem fericiți că trăim în această epocă, în care omul își cîștigă prin muncă demnitatea sa creaturală și se

în scaunul de Arhiepiscop al Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba Iulia și Sibiu și Mitropolit al Ardealului, s-a prelungit pînă în amurgul zilei, cînd, în urările de bine ale gazdelor, majoritatea înalților oaspeți au părăsit orașul Sibiu.

Întorcîndu-ne acum către Înalt Prea Sfințitul nostru Arhiepiscop și Mitropolit Nicolae Mladin, rugăm pe Cel Atotputernic să-i stea în ajutor pe calea măreață dar plină de răspundere care-i stă în față, îngăduindu-ne a-i făgădui că noi, preoți și credincioși deopotrivă, îi vom asculta și urma povețele, pentru zidirea noastră sufletească, pentru cinstirea Bisericii noastre și înflorirea Patriei dragi.

Întru mulți ani, Înalt Prea Sfințite Părinte!

„TELEGRAFUL ROMÂN“

Inalt Prea Sfinția Sa Dr. NICOLAE MLADIN

Arhiepiscop și Mitropolit

— DATE BIO-BIBLIOGRAFICE —

Inalt Prea Sfinția Sa Părintele Arhiepiscop și Mitropolit Dr NICOLAE MLADIN n-a născut la 18 decembrie 1914, în comuna Abrud, raionul Cîmpeni, regiunea Cluj, din părinții Gheorghe și Letiția.

În anul 1918 familia s-a mutat pe Valea Jiului, stabilindu-se la Petroșeni (regiunea Hunedoara).

Tatăl Inalt Prea Sfinției Sale a fost muncitor miner. A încetat din viață când Inalt Prea Sfinția Sa era elev în clasa a VI-a liceală.

Mama — acum: în vîrstă de 88 de ani — a dus greul familiei, mai ales după moartea tatălui. A muncit zi și noapte și a trăit cum a putut ca să-l țină la școală pe actualul nostru Arhipăstor.

Cu toate că a crescut strîmătorat materialicește, Inalt Prea Sfinția Sa vădea de mic multă trageră de inimă pentru carte.

Școala primară a făcut-o în Petroșeni. A terminat apoi liceul din Petroșeni (1932) ca premiant, fiind socotit cel mai bun elev al școlii.

Bacalaureatul l-a luat la Deva, în anul 1932, cu calificativul „foarte bine“.

Și-a început studiile teologice la Academia teologică ortodoxă română din Oradea, le-a continuat la Facultatea de Teologie din Chișinău și le-a terminat la Facultatea de Teologie a Universității din București. A fost mereu fruntaș la învățătură și conduită, beneficiind de bursă integrală. Totuși, pentru acoperirea cheltuielilor strict necesare, era nevoit să dea lecții, să facă diferite lucrări scrise pentru alții, să editeze cursuri studențești.

Diplomă de Licență în Teologie a obținut-o la Facultatea de Teologie din București, în toamna anului 1938, cu calificativul „magna cum laude“ (nota 10). Teza de diplomă tratează subiectul: „Influența lui Dionisie Areopagitul asupra lui Juan de la Cruz“.

Dorind să-și continue studiile, s-a înscris la doctorat.

Manifestîndu-și — prin cerere — vrerea de-a intra în cinul monahal, mitropolitul Nicolae Bălan l-a chemat la Sibiu și i-a oferit o bursă pentru Grecia, îndrumîndu-l la sfînta Mănăstire Brîncoveanu de la Sîmbăta de Sus, unde marele ierarh intenționa să închege o obște monahală de călugări teologi.

Intrucît Grecia a fost invadată de trupele hitleriste, n-a mai putut pleca la studii acolo și a fost nevoit să accepte o bursă la Viena. Acolo a urmat cursurile celor două Facultăți de Teologie, romano-catolică și protestantă, precum și Facultatea de Filozofie, din decembrie 1941 și pînă în septembrie 1943.

Intors în țară, a fost numit profesor suplinitor la catedra de Teologie Morală de la Academia teologică „Andreiană“ din Sibiu, cu data de 1 octombrie 1943.

În toamna anului 1946 și-a susținut doctoratul la Facultatea de Teologie din București, cu teza: „Hristos — viața noastră“ (Asceza Paulină), obținînd calificativul „magna cum laude“ (nota 10).

La 1 mai 1947 a fost numit profesor titular definitiv, funcționînd fără întrerupere la catedra de Morală creștină pînă în iunie 1967, cînd a intrat în episcopat.

Ca profesor, a fost apreciat în chip deosebit atît de forurile superioare bisericești și de Stat, cît și de colegi și studenții teologi.

În acest răstimp de aproape un pătrar de veac, a avut și alte însărcinări: redactor responsabil

al foii „Telegraful Român“, director al Internatului Teologic (1949—1950), referent al Comisiei tipografice arhiepiscopale (1948—1950),

I. P. Sf. Mitropolit NICOLAE al Ardealului
rostind cuvîntarea la instalare

membru în Comisia superioară de diplome de pe lângă Sfîntul Sinod, membru în diferite comisii la Institutul Teologic Universitar din Sibiu ș.a.

Pe lângă activitatea didactică și de folos obște, a desfășurat și o bogată activitate publicistică și teologică-științifică, publicînd mai multe cărți și broșuri, zeci de studii teologice și sute de articole de îndrumare.

Pentru activitatea sa patriotică, în 30 decembrie 1957, a fost distins de Ocîrmuirea de Stat cu Ordinul „Steaua Republicii Populare Române“, clasa a III-a.

Inalt Prea Sfinția Sa Mitropolitul nostru Dr. Nicolae Mladin a devenit membru al clerului la 31 decembrie 1939, cînd a fost hirotonit ierodiacon.

La Praznicul Adormirii Maicii Domnului (15 august) din anul 1949 a fost hirotonit ieromonah iar la 21 octombrie 1958 a fost ridicat la treapta de protosinghel.

Pe temeiul propunerii făcute de Mitropolitul Nicolae Colan al Ardealului, Sfîntul Sinod al Bisericii noastre — în ședința sa din 8 mai 1963 — a hotărît ridicarea la rangul de arhimandrit a protosinghelului Dr. Nicolae Mladin. Hotărîrea aceasta a fost adusă la îndeplinire în Duminica tuturor Sfîntilor (9 iunie) 1963, din încredințarea Chiriarhului locului, de către arhiereul Teodor Scorobeț Rășinăreanul († 25 martie 1967), în cadrele Sfîntei Liturghii săvîrșită în Catedrala mitropolitană.

*

Ca profesor de teologie, membru de seamă al clerului și încercat publicist bisericesc — scrie și tipărește de cînd era student în teologie — Arhipăstorul nostru de astăzi a ținut în specială atenție problema consolidării unificării bisericești a românilor din Ardeal, activitatea ecumenică în general și s-a preocupat intens și continuu de toate problemele vieții contemporane, bisericești

La instalarea I. P. S. Mitropolit Nicolae Mladin

Ardealul își imbracă de sărbătoare straie,
Iar sufletul își simte și-acum în luna mai;
Culoarea bucuriei o pune în alai,
În ziua instalării, Vlădică Nicolae!

Ca aurul din Zlatna aș vrea să-mi fie versul,
Să curgă prin prundișul cuvintelor, domo!,
Și vrerii preoțimii să-i fie astăzi sol,
destinul ei predîndu-ți, și inimile — mersul.

Azi fruntea ne-o atingem de amintiri sonore:
O flacăra răsare ce suie pe amvon,
Și ruga din altare, ușoară ca un zvon,
Mireazma-nvățăturii, cunună peste ore...

Ți-ai prelungit jînța nemăsurat cu scrisul
din care-și lua veșmintul cald dragostea de neam;
L-am îndrăgit cu anii și-n el supusu-ne-am
acelei legi preasfînte ce leagă țărni-vîsul.

Iubind Ortodoxia, cu nelipsitul patos,
purtînd-o, ecumenic, cu fiecare gînd,
i-ai prăznuit Mileniul trăirii, de curînd,
simbolul dărniciei române de la Athos.

Avem un țarm ferice; se cheamă: Viitorul
Spre el, din risipire, mereu să ne aduni.
Jertfind însingurarea noi ne simțim mai buni.
Să-ți fie-arhiera tot una cu poporul!...

Preot Nicolae Modoiu

și sociale. În dezbaterile lor — la consfătuiri pe cale publicistică, în conferințe publice sau de specialitate — a pus temelnic de teolog versat și bine orientat, precum și avîntul unui suflet înflăcărat de idealurile Evangheliei lui Hristos și de năzuințele superioare ale omenirii contemporane. Lupta pentru pace și propășire are în Arhipăstorul nostru un sprijinitor competent și încercat.

Nu a lipsit nici de la manifestări ortodoxe desfășurate peste hotare. A făcut parte din delegația Bisericii noastre — condusă de Prea Fericitul Patriarh Justinian — la serbările mileniului vieții monastice ortodoxe a Sfîntului Munte Athos (iunie 1963). Vacanța de vară a anului 1966 și-a petrecut-o în mijlocul clerului și credincioșilor ortodocși români din Statele Unite ale Americii și Canada.

Cu reprezentanții și slujitorii celorlalte culte din țara noastră întreține din tinerețe legături frățești trainice și cordiale, fiind îndeobște prețuit pentru pregătirea și afabilitatea sa, pentru vederile sale limpezi și largi în problemele interconfesionale și de colaborare interculturală.

*

Duminică, 4 iunie 1967, a fost ales Arhiepiscop de Alba Iulia și Sibiu și Mitropolit al Ardealului.

Miercuri, 7 iunie 1967, a primit Decretul de confirmare a alegerii, emis de Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România.

Joi, 8 iunie 1967 (la Praznicul Înălțării Domnului) a fost hirotonit întru arhiereu.

Duminică, 11 iunie 1967 — în Catedrala mitropolitană din Sibiu — a fost înscăunat solemn la cîrma Mitropoliei Ardealului.

Dumnezeu să-i ajute ca la această „cărare pe scurt“ a vredniciei sale de pînă acum, să adauge — așa cum îi este vrerea, toată strălucirea unei arhipăstoriri întru totul folositoare Bisericii străbune și Patriei noastre înfloritoare!